

Folketingets Miljø- og Fødevareudvalg
Christiansborg
1240 København K

Den 20. februar 2020

Ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestillings besvarelse af spørgsmål nr. 476 (MOF alm. del) stillet 24. januar 2020 efter ønske fra Eva Kjer Hansen (V).

Spørgsmål nr. 476

"Vil ministeren redegøre for reglerne for erstatning til virksomheder, der har lidt tab på baggrund af fejl i kontrolrapporter fra Fødevarestyrelsens side, jf. artiklen "Fødevarestyrelsen i kæmpe bommert: - Vi beklager" (ekstrabladet.dk, 17. januar 2020, <https://ekstrabladet.dk/nyheder/samfund/foedevarestyrelsen-i-kaempe-bommert-vi-beklager/7961512>)?"

Svar

Jeg har forelagt spørgsmålet for Fødevarestyrelsen, som oplyser følgende:

"Offentlige myndigheds erstatningsansvar er som udgangspunkt ikke lovreguleret. Et eventuelt erstatningsansvar skal vurderes efter dansk rets almindelige erstatningsretlige principper, som de er udviklet i retspraksis, juridisk litteratur og juridiske retsgrundsætninger.

Offentlige myndigheder har som udgangspunkt ikke hjemmel i lovgivningen til at udbetale erstatning i tilfælde, hvor myndigheden har begået en fejl. Dette følger af de grundlæggende bevillingsretlige regler. Det fremgår af Budgetvejledningens punkt 2.4.3, at der er adgang til umiddelbart at afholde uforudselige udgifter, som staten ved dom tilpligtes at betale. Det fremgår endvidere, at der er adgang til at afholde uforudselige udgifter, som det må anses for overvejende sandsynligt, eventuelt efter indhentet udtalelse fra Kammeradvokaten, at staten i tilfælde af en retssag vil blive dømt til at betale.

En myndighed kan blive pålagt af domstolene at betale erstatning, hvis de almindelige erstatningsbetingelser er opfyldt. Dette forudsætter blandt andet, at myndigheden har handlet ansvarspådragende, og at der er en direkte årsagssammenhæng mellem den offentlige myndigheds overtrædelse og den berørte borgers eller virksomheds tab.

Derudover stilles derved vurderingen af offentlige myndigheds erstatningsansvar krav om, at der foreligger en grovhed i den offentlige myndigheds handling, der ligger over en vis tærskel, som i sidste instans fastlægges af domstolene. Offentlige myndigheder er ikke underlagt et objektivt ansvar, hvor alle fejl automatisk medfører et erstatningsansvar. Et erstatningsansvar for en offentlig myndighed kræver, at der ud over den konstaterede fejl kan bebrejdes myndigheden noget fx i form af systemiske, tilbagevendende fejl eller bevidst tilsidesættelse af regler. Den retlige norm er således fastlagt som en "tilstrækkeligt kvalificeret overtrædelse", hvilket betyder, at overtrædelsen skal være "åbenbar og grov.

I den konkrete sag blev virksomheden ved en processuel fejl ikke partshørt om de faktiske forhold forud for offentliggørelse af kontrolrapporten.”

Mogens Jensen

/

Annelise Fenger